07/03/2024

Περί της Επαρχιακής Συνόδου και του νέου Συντάγματος της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

Του Θεοφιλ. Επισκόπου Μαγνησίας κ. Χριστοδούλου

Έχει ορθώς λεχθεί ότι η Εκκλησία δεν είναι άθροισμα ατόμων, αλλά κοινωνία προσώπων, όπως αυτή εναργώς αποτυπώνεται στο αξεπέραστο αρχέτυπο της Αγίας Τριάδας, όπου συναντώνται και συνεργούν η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, η αγάπη του Θεού Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος. Αντανάκλαση βιωματική της κοινωνίας των Τριαδικών Προσώπων, ως ακατάλυτου συνδέσμου αγάπης, αποτελεί το συνοδικό σύστημα της Εκκλησίας μας, στα πλαίσια του οποίου, εις τύπον διαρκούς Πεντηκοστής, τα μέλη της Συνόδου πραγματώνουν την οντολογία της Εκκλησίας ως αγκάλης ανοικτής προς τον

άνθρωπο κάθε εποχής που ζητά, όπως σημείωσε και ο Απόστολος Πέτρος στην Α’ Επιστολή του (3,15), «λόγον περί τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος».

Και τούτο διότι, όπως οι Απόστολοι, κατά την Πεντηκοστή, σχημάτισαν ημικύκλιο και όχι κλειστό κύκλο, προς ενσωμάτωση στη νεοφανή τότε Εκκλησία των αναζητητών της εν Χριστώ ελπίδας, έτσι και τα μέλη των εκάστοτε και εκασταχού εκκλησιαστικών συνόδων, με πρότυπο τις Οικουμενικές Συνόδους της πρώτης χριστιανικής χιλιετίας, συνέρχονται με ένα και μοναδικό στόχο: να αναβαπτίσουν τον κοπιώντα άνθρωπο του εκάστοτε παρόντος στα νάματα της «ἐν τῷ Χριστῷ διά τοῦ εὐαγγελίου» (Εφεσ. 3,2) ελπίδας. Γι’ αυτό και η συνοδικότητα ποτέ δεν ατόνησε στη ζωή της Εκκλησίας, διότι αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ουσίας και της οντολογίας της, αποκάλυψη της συνοδικότητας της Ίδιας της Αγίας Τριάδας.

Η πρόσφατη έγκριση επί της αρχής του νέου Συντάγματος της Ιεράς μας Αρχιεπισκοπής από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, μετά από εισήγηση του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου μας κ. Μακαρίου και τη θετική προς τούτο επίρρωση της Α.Θ. Παναγιότητος, του Οικουμενικού μας Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, προς σύμπηξη Ιεράς Επαρχιακής Συνόδου, προεδρευομένης από τον εκάστοτε Αρχιεπίσκοπο και αποτελουμένης από τους εν ενεργεία βοηθούς του Χωρεπισκόπους, συνιστά γεγονός-τομή στην ιστορία της Ορθοδοξίας στην Αυστραλία, σημείο καμπής της εκατονταετούς ιστορίας της και δυναμική αφετηρία για την ανατέλλουσα δεύτερη εκατονταετία της. Και τούτο όχι μόνο διότι μεταφυτεύεται στο έδαφος της πέμπτης ηπείρου εκκλησιαστικό βίωμα δισχιλιετές, αλλά κυρίως διότι εγκαθίσταται στην Αυστραλία εκκλησιολογικό σύστημα πλοήγησης ασφαλές.

Άλλωστε, η λέξη σύνοδος σημαίνει «περπατώ με…» και η αλήθεια είναι ότι όλοι μας είμαστε «συνοδικοί» από την ώρα της βαπτίσεώς μας, καθώς, μέσω του/της αναδόχου μας, υποσχεθήκαμε να μείνουμε διά βίου «συνοδικοί» του Ιησού Χριστού, ο Οποίος είναι «ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή» (Ιω. 14:6). Η υπό δημιουργία Επαρχιακή Σύνοδος έρχεται να εργαστεί για να κρατηθεί ζωντανή η υπόσχεση της βαπτίσεώς μας, να αποσοβηθεί η λοξοδρόμηση στα μονοπάτια ενός κόσμου που διέρχεται σοβαρή κρίση πίστεως και να διατηρηθεί αλώβητος ο συνεκτικός δεσμός με τον Συνταξιδιώτη και Ζωοδότη Κύριό μας.

Και μπορεί κάποιος να αναρωτηθεί: Δεν αρκεί η Αγία και Ιερά Σύνοδος της Μητέρας Εκκλησίας μας, του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, προκειμένου να διατηρηθεί στο κέντρο της ύπαρξής μας, όπως ο ήλιος στο πλανητικό μας σύστημα, ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός; Η σχέση της Επαρχιακής Συνόδου με την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου θα είναι σχέση διαρκούς

ανατροφοδότησης, όπως η σχέση της μητέρας και του παιδιού της, θα είναι σχέση αλληλεξάρτησης, όπως η εξάρτηση του λαμπτήρα από την γεννήτρια.

Η Επαρχιακή Σύνοδος θα υπάρχει διότι θα στηρίζεται στην ορθοτόμηση του λόγου της αληθείας από την ορθόδοξη φρυκτωρία του Φαναρίου. Και τη φρυκτωρία του Φαναρίου θα δυναμώνει η ενέργεια της ακροτελεύτιας ορθόδοξης εστίας που ονομάζεται Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας. Η Επαρχιακή Σύνοδος, με βιωματική γνώση και εμπειρία της ιδιοσυγκρασίας της αυστραλιανής ποίμνης και της ιδιοσυστασίας των τοπικών ποιμαντικών ζητημάτων, θα μεταφέρει προς το κέντρο το συλλογικό αποτύπωμα, τους πόθους και τις αγωνίες, τα οράματα και τους μόχθους όλων εκείνων που ακολουθούν τα χνάρια Εκείνου, που είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή. Επαρχιακή Σύνοδος, λοιπόν, ως επαρχιακή οδός συν Χριστώ, η οποία θα τροφοδοτεί την κεντρική οδό της Βασιλίδος των Πόλεων.

Τελικά, οφείλουμε να παραδεχθούμε πως δεν θα μπορούσαμε να ζητήσουμε καλύτερο δώρο για τα εκατοντάχρονα της Αρχιεπισκοπής μας και γι’ αυτό κλίνουμε γόνυ σεβασμού, αγάπης και ευγνωμοσύνης τόσο προς τον Ποιμένα μας, τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπό μας, όσο και προς τον, εις τύπον Χριστού, Αρχιποιμένα μας, τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη.